

Kibir

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ağustos 19 2015 23:16:53

لاَ جَرَمَ
أَنَّ اللّهَ
يَعْلَمُ مَا
يُسِرُّونَ
وَمَا
يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ لاَ
يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ:
 ; MEALİ :
 ; Hiç şüphesiz Allah, onların gizleyeceklerini de
açiklayacaklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları asla
semez.” (NAHL SURESİ – 23. AYET)
KAB’ÜL AHBAR’A GÖRE: “Kibirliler, kiyamet günü
insan şekline girmiş tohum taneleri halinde mahşer yerine gelirler. Kendilerini her yöneden
zillet kuşatır, her biri cehennemin ayrı bir tarafına gönderilir, orada cehennemliklerin
pisliklerini içerler.” Süfyan b. Musır şöyle
anlatıyor: “Bir gün Hz Ali (RA)’ın oğlu Hz
Hüseyin (RA), bazı yoksulların yanından geçiyordu. Adamlar önlerindeki bir
kemik parçasını sıyıriyorlardı. Hz Hüseyin (RA)’ı görünce ona:
“Yemeğe buyur.” Dediler. Hz Hüseyin (RA) da: “Allah kibirlileri
semez.” Diyerek bineğinden indi ve o yoksullarla bir şeyler yedi. Arkasından da onlara
şöyle dedi: “Ben, sizin davetinize icabet ettim. Siz de benim davetime icabet
ediniz.” Onları evine çağırıldı. Evine varınca da cariyesine şöyle dedi:
“İlerisi için sakladığı yiyecekleri çikar da getir bakalım.”
 ; Ebu Hüreyre (RA)’ın rivayetinde Hz Peygamber (SAV)
şöyle buyurmuştur: “Üç kimse vardır ki,
kiyamet günü Allah onlarla ne konuşur ve ne de taraflarına bakar. Onları ağır bir azap
beklemektedir. Bu kimseler şunlardır: 1-) İhtiyar zinakâr (Kart
Zampara) 2-) Yalancı devlet başkanı 3-) Kibirli fakir”
Yine Ebu Hüreyre (RA)’ın rivayetinde Hz Peygamber (SAV) şöyle buyuruyor: “Bana, cennete
ilk girecek olan üç kimse ile cehenneme ilk girecek üç kimse arz edildi.
Cennete ilk girecek üç kimse şunlardır: 1-) Şehitler
 ; 2-) Kölilikleri ibadet etmelerine engel olmayan köleler
 ; 3-) Kalabalık tayfalı, güçsüz fakirler Cehenneme ilk
girecek olan üç kimse de şunlardır: 1-) Zalim devlet
başkanı 2-) Malının zekâtını vermeyen zenginler
 ; 3-) Kibirli fakirler Yüce Allah
ç kimseden genellikle nefret eder. Fakat bunlar arasında üç kimse var
ki, onlardan daha çok nefret eder: 1-) Allah genel olarak
fasıklardan nefret eder. Fakat yaşlı fasıklardan daha çok nefret eder.
 ; 2-) Allah cimrilerden genellikle nefret eder. Fakat zengin cimrilerden
daha çok nefret eder. 3-) Allah genellikle kibirlilerden nefret

eder. Fakat fakir kibirlilerden daha çok nefret eder. Buna karşılık Allah, genellikle üç kimseyi sever. Fakat bunlar arasında üç kimse var ki, onları daha çok sever: 1-) Allah takva sahiplerini genellikle sever. Fakat genç takva sahiplerini daha çok sever.

 2-) Allah cömertleri genellikle sever. Fakat fakir cömertleri daha çok sever. 3-) Allah alçak gönüllüleri genellikle sever. Fakat zengin alçak gönüllüleri daha çok sever. Yahya b. Cale (RA) şöyle rivayet ediyor: “Bir gün Hz Peygamber (SAV) şöyle buyurdu: “Kalbinde hardal tanesi kadar kibir bulunan kimse cennete giremez.” Bunun üzerine sahabelerden birisi şöyle sordu: “Ya Rasülallah, elbisemin temizliği, ayakkabımın şıklığı ve değneğimin kıvrık olması hoşuma gidiyor. Bu, kibir sayılır mı?” Hz Peygamber (SAV) şöyle cevap verdi: “Allah güzeldir ve bu yüzden güzeli sever. Ayrıca kuluna bir nimet bağışlayınca onun eserini üzerinde görmeyi sevdigi gibi, nobranlıktan ve yoksul görünmekten de nefret eder. Kibir, hakka önem vermemek ve insanları hor görmektir.”

 Hasan (RA)’ın rivayetinde Hz Peygamber (SAV) şöyle buyurur: “Kim ayakkabısını onarır, elbiselerini yamar ve Allah rızası için alını secde ederse, kibirlilikle hiçbir ilgisi kalmaz.”

 Hz Peygamber (SAV) şöyle buyurur:

 “Kim kaba dokunmuş bir kumaştan elbise ve onarılmış ayakkabı giyer, eşeğine biner, koyununu eliyle sağar, tayfasıyla birlikte yemek yer ve yoksullarla beraber oturup kalkarsa, Allah onun şahsında kibri yok etmiş demektir.”

 ANLATILDİĞİNA GÖRE: “Bir defasında Hz Musa (AS) Yüce Allah’a şöyle seslendi: “Ya rabbi, mahlûkatın içinde en nefret ettiklerin kimlerdir?” Yüce Allah şu cevabı verdi: “Ya Musa, en çok nefret ettiklerim kalbi kibirli, dili kaba, imanı zayıf ve eli sıkı kimselerdir.”

 URVE B. ZÜBEYR’E GÖRE: “Alçak gönüllülük, şeref kazanma yollarından biridir. Çünkü alçak gönüllülük dışında kalan her nimet kıskançlığa sebep olur.”

 EHL-İ HİKMET’TEN BİR ZATA GÖRE: “Kanaatkâr;rlığın ürünü huzur, alçak gönüllülüğün ürünü de sevgidir.”

 ANLATILDİĞİNA GÖRE: “Haccac’ın ordu komutanlarından biri olan Muhelleb b. Ebu Sufre, bir defasında ipekli üniforması içinde caka sata sata Mutrif b. Abdullah’ın yanından geçerken, bu zat kendisine şöyle dedi: “Ey Allah’ın kulu! Bu yürüyüş, Allah’ın ve Rasülü (SAV)’in nefret ettiği bir yürüyüşütür.” Bunun Üzerine Komutan Muhelleb ona şöyle dedi: “Beni tanıyor musun?” Bunun üzerine Mutrif şu cevabı verdi: “Evet, tanıyorum. Başlangıcın murdar bir meni damlası sonun içrenç kokulu bir leş, bu ikisi arasında da bir gübre çuvalının hamalısın.” Mutrif’ın bu ağır cevabı üzerine komutan Muhelleb, bir daha öyle cakalı yürümedi.”

 EHL-İ HİKMET’TEN BİR ZATA GÖRE: “Mümin, rabbi ile övünür ve dini ile şeref duyar. Oysa münafık, soyu-sopu ile övünür ve varlığı ile şeref duyar.”

 İbni Ömer (RA)’ın rivayetinde Hz Peygamber (SAV) şöyle buyurur: “Alçak gönüllüleri

görmeye onlara karşı alıncak gönülüm olunuz. Buna karşılık kibirlileri görmeye onlara karşı kibirli davranışınız. Çünkü onlar karşısında kibirlenmeniz, kibirlileri küçültür, aşağılar. Bu yezden onlar karşısındaki bu davranışınız sadakadır.” Ebu Hüreyre (RA)’in rivayetinde Hz Peygamber (SAV) şöyledir buyuyor: “Kim ki, Allah için alçak gönüllülük gösterirse, Allah onu mutlaka yükseltir.” Hz Ömer (RA) şöyledir: “Alçak gönüllülük te peygamberlerin ve salihlerin huylarındandır. Çünkü Yüce Allah, Kur’an-ı Kerim’in birçok yerinde kâfirleri Kibirlilikle vasıflandırılmıştır.

Nitekim Allah Kur’an’da şöyledir buyuyor:

إِنَّهُمْ
كَانُوا
إِذَا قِيلَ
لَهُمْ لَا
إِلَهَ
إِلَّا
اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ: “Çünkü onlara: Allah’tan başka tanrı yoktur, denildiği zaman kibirle direnirlerdi.” (SAFFAT SURESİ – 35. AYET)

وَقَارُونَ
وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَلَقَدْ
جَاءهُم
مُّوسَى
بِالْبَيِّنَ اتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ
وَمَا
كَانُوا
سَابِقِينَ: “Karun’u, Firavun’u ve Hâmân’i da (helâk etti). And olsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmiştir de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Hâlbuki (azabımızı aşıp) geçebilecek degillerdi.” (ANKEBUT SURESİ – 39. AYET) وَقَالَ
رَبُّكُمُ
ادْعُونِي
أَسْتَجِبْ

لَكُمْ إِنَّ
الَّذِينَ
يَسْتَكْبِر
15;ونَ عَنْ
عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُو
06;َ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ;
 “Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin, kabul edeyim.
Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar aşağılanarak
cehenneme gireceklerdir.” (MÜN SURESİ – 60. AYET)
لاَ جَرَمَ
أَنَّ اللّهَ
يَعْلَمُ مَا
يُسِرُّونَ
وَمَا
يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ لاَ
يُحِبُّ
الْمُسْتَكْ
76;ِرِينَ;
“Hiç şüphesiz Allah, onların gizleyeceklerini de açı klayacaklarını da bilir.
O, büyüklük taslayanları asla sevmez.” (NAHL SURESİ –
23. AYET) Allah mümin kullarının alçak
gönüllülüklerinden dolayı överek şöyle buyuyor:
وَعِبَادُ
الرَّحْمَنِ
الَّذِينَ
يَمْشُونَ
عَلَى
الْأَرْضِ
هَوْناً
وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُو
06;َ قَالُوا
سَلَاماً;
“Rahman’in (has)ulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile
yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında (incitmeksizin)
“Selam!” derler (geçerler).” (FURKAN SURESİ – 63. AYET)
 Öte yandan Allah, peygamberlerine alçak
gönüllü olmalarını şöyle emrediyor: لاَ
تَمُدَّنَّ
عَيْنَيْكَ
إِلَى مَا
مَتَّعْنَا
بِهِ
أَزْوَاجاً

مِّنْهُمْ
وَلاَ
تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ
وَاخْفِضْ
جَنَاحَكَ
لِلْمُؤْمِنِينَ; “Sakın onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünya malına göz dikme, onlardan dolayı üzülme ve münlere alçak gönüllü ol.” (HİCR SURESİ – 88. AYET) وَاخْفِضْجَنَاحَكَلِمَنِاتَّبَعَكَمِنَالْمُؤْمِنِينَ; “Sana uyan münlere (merhamet kanadını indir.” (ŞUARA SURESİ – 215. AYET) Yüce Allah, Hz Peygamber (SAV)’in yüce ahlakını Kur’an’da şöyile övüyor:
وَإِنَّكَلَعَلىخُلُقٍعَظِيمٍ; “Ve sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.” (KALEM SURESİ – 4. AYET) Bilindiği gibi Hz Peygamber (SAV)’in en bariz özelliklerinden birisi, alçak gönüllülüktü. Nitekim bize kadar gelen bilgilere göre Hz Peygamber (SAV), eşege biner ve kölelerin davetlerine icabet ederdi. Buna göre alçak gönüllülüğün en güzel huylardan biri olduğu kesinlikle ortaya çikmiş oluyor. Ayrıca bizden önceki salih büyüklerimiz alçak gönüllülüğübenimsediğine göre, bizim de onlara uymamız, onları örnek edinmemiz gerekir.
 NİTEKİM ŞÖYLE ANLATILIR: “Bir gece halife Ömer b. Abdülaziz’e bir misafir gelmişti. Yatsı namazından sonra halife bir yazı yazmaya başladı, misafiri yanında idi. O sırada kandilin yağı tükenmiş sönmeye yüz tutmuştu. Halifenin misafiri şöyile dedi: “Ey Münlere halifi, kalkıp kandile yağ koyayım.” Fakat halife şu cevabı verdi: “Misafire iş yaptırmak yakışmaz.” Bunun üzerine adam şöyile dedi: “O halde hizmetçiyi uyandırayım mı?” Halife şu cevabı verdi: “hayır daha yeni uyudu.” Arkasından halife kalkarak yağıdanlığı eline aldı ve kendi eliyle kandile yağ koydu. Bu durum karşısında misafir şöyile dedi: “Ey münlere emiri, niye kendiniz zahmet ettiniz?” Ömer b. Abdülaziz şu cevabı verdi: “Ömer olarak gittim ve yine Ömer olarak geri döndüm. Allah katında en hayırlı insan, alçak gönüllü insandır.” KAYS B. HAZİM ŞÖYLE ANLATIR: “Hz Ömer (RA) Şam’a gediği zaman kendisini şehrin bilginleri ile diğer ileri gelenler karşılamaya çikmişlardı. Bu yüzden kendisine şöyile denildi: “Şu alımlı ata bin de Şam’lilar seni öyile

gümüşler. Hz Ouml;mer (RA) şu cevabı verdi: "Siz olayı oradan, oranın accedilisiyla gümüşlersiniz. Oysa -eliyle gümüşzümları işaret ederek- oradan, oranın accedilisiyla gümüşleriniz. Ccedileklin inenmden." DİĞER BİR RİVAYET TEŞÜML;YLEDİR: "Hz Ouml;mer (RA) Şam'a gelirken kouml;lesiyle nouml;betleşerek bindiği bir deveyle yolculuk etmişti. Sıra Hz Ouml;mer (RA)'sına tayken, deveye biniyor, kouml;le de hayvanın yularından accedilekiyordu. Bir fersah gidince Hz Ouml;mer (RA) inip kouml;le biniyor ve Hz Ouml;mer (RA) hayvanın yularını accedilekiyordu. Böylesce bir fersah gidiyorlardı. Şam'a yaklaştıklarında, binme sırası kouml;leye geldiği accedileklin kouml;le bindi. Hz Ouml;mer (RA) hayvanın yularını accedilekiyordu. Yoldalarına bir dere accedilekinca Hz Ouml;mer (RA) ayakkablarını sol koltuğu altına aldı ve suya accedileiplak ayaklarıyla dalarak karşa geccedileti, bir yandan da hayvanın yularını tutuyordu. Şehre girmek üzereyken kendisini karşılayan Şam Emiri Ebu Ubeyde b. Cerrah şouml;yle dedi: "Ey muuml;minleri Emiri, az ilerde seni Şam'ın ileri gelenleri karşılaşacak, seni böouml;yle gümüşlerini iyi olmaz." Hz Ouml;mer (RA) şu cevabı verdi: "Yumurta Allah bizi İslam'a aziz kıldı, bu yuuzlüzden insanların hakkımızda ne diyeceği umurumuzda değildir." ANLATILDIĞINA GÖRE: "Selman-ı Farisîin emiri iken bir gümünl;n accedileşen arşayı gezmeye accedileşmişti. O sırada bir şeyle satın alan şehrini ileri gelenlerinden biri, yanından geccedilemekte olan Selman'a hamal sanarak, ona şouml;yle dedi: "Al şunları, eve gümüştür. Selman da adamın eşyasını yuuzluklenerek yuuzlurumuş meye başladı. Yolda kendisini gümüşrenler şouml;yle dediler: "Allah emrin iyiliğini versin, yuuzulkümünl; bize ver de biz taşıyalım." Fakat Selman yuuzulkümünl;hiaccedile kimseye vermek istemedi. Bu durumu gümüşren yuuzulkümünl;sahibi accedileinden kendine şouml;yle dedi: "Tümülh be! Şehrin emirini kendime hamal tutmuşum meğer." Ve Selman'a dan züml;r dilemeye başladı ve şouml;yle dedi: "Allah iyiliğini versin, ben seni tanımadım." Selman da adama şouml;yle dedi: "Yumurta rumuşl; gidelim." Adam eve varınca şouml;yle dedi: "Bir daha hıaccedile kimseye yuuzulkümünl;taşımam." ANLATILDIĞINA GÖRE: "Ammar b. Yasir (RA) Kûfe Emiri iken bir gümünl;n hayvan yemi accedileşenine gitti ve biraz yonca satın aldı. Satıcı yoncayı demet yapıp bağladı. Arkasından demetin bir yanından satıcı bir yanından da Ammar (RA) tutup kaldırdıktan sonra Ammar (RA) demeti sırtlayarak evine gümüştümünl;rdümünl;" ANLATILDIĞINA GÖRE: "Hz Ouml;mer (RA) Ebu Huuml;reyre (RA)'sına Bahreyn'e emir tayin etmiştir. Eşeksirtinda Bahreyn'e giren Ebu Huuml;reyre (RA): "Emire yol verin, Emire yol verin." Diye yolunu accedilearak şere varabildi. İşte Hz Peygamber (SAV)'nın aziz sahabeleri. Gümüşrümünl;lyor ki onlar alaccedile;ak gümüşnümünl;llümünl;ğümüş; prensip edinmişlerdi. Bu yuuzlüzden insanların gümüşzüml;nde, hem meleklerin nazarında, hem de Allah katında aziz oldular." Ebu Huuml;reyre (RA)'nın rivayetinde Hz Peygamber (SAV) şouml;yle buyurmuştur: "Sadaka verdiği iaccedilein malı eksilen ve kendisine karşı haksızlık edeni affeden kimsenin Allah mutlaka izzetini arttırmıştır." Hz Peygamber (SAV) bir gümünl;n, Hz Aïse (RA)'sının evindeydi. Bir ara accedileinde kuru et bulunan bir tabağı önümünl;ne koymuş ve diz üstümünl;accedile;erek yemeye koyulmuştu. O sırada erkek-kadın ayrimı yapmaksızın herkesle senli-benli olan hafifmeşrep bir kadın accedile;eri girdi. Hz Peygamber (SAV)'sının durumda gümüşrümünl;nce şouml;yle dedi: "Şuna

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeleri